

עפ"ג 26133/06/22 - מדינת ישראל נגד לואי כחלול

בית המשפט המחוזי בחיפה

03 אוקטובר 2022

עפ"ג 26133-06-22 מדינת ישראל נ' כחלול (אסיר)

לפני הרכב כבוד השופטים:

אברהם אליקים, סגן נשיא [אב"ד] תמר נאות פרי רונית בש
המערערת מדינת ישראל

נגד

המשיב

לואי כחלול (אסיר)

פסק דין

השופטת רונית בש:

1. לפנינו ערעור המדינה על קולת העונש בגזר הדין שניתן ביום 1/5/22 ב-ת.פ. 38895-11-20 ע"י סגנית הנשיאה, כב' השופטת טל תדמור-זמיר בבית משפט השלום בחיפה (להלן: בית משפט קמא), ולפיו הושתו על המשיב העונשים הבאים: מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 9/11/20 עד ליום 20/12/20; מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים והתנאי הוא כי לא יעבור עבירה לפי סעיף 144 (א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: גזר הדין). המשיב הורשע ע"י בית משפט קמא, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע עבירה של החזקת נשק שלא כדין, עבירה לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין.

כתב האישום

2. בכתב האישום נטען כי במועד שאינו ידוע למערערת ולכל היותר עד ליום 1/11/20 החזיק המשיב בתוך תיק שהיה חבוי מתחת לגרוטאת רכב נטוש בסמוך לביתו בישוב ירכא, תת מקלע מאולתר דמוי "קרלו", 2 מחסניות ו-44 כדורים.

תסקיר שרות המבחן בעניינו של המשיב

3. מתסקיר שרות המבחן שהוגש בהליך בבית משפט קמא עובר למתן גזר הדין, עולה כי המשיב הוא רווק בן 22, וכי סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית, קיבל פטור משירות צבאי ומוכר לדבריו כנכה בשיעור של 100% על

ידי המוסד לביטוח לאומי. בהתייחס לעבירה בה הורשע, מסר המשיב כי החזיק בנשק להגנה עצמית, בהתאם להמלצת חבריו, נוכח חששו מאליוות מצד גיסו, אך שלל כוונה או תכנון לעשות בנשק שימוש והביע צער על מעשיו ועל האכזבה שגרם למשפחתו. שירות המבחן התרשם כי המשיב גדל במערכת משפחתית חיובית, אך הוא חסר בשלות ובגרות, מנהל קשרים חברתיים שוליים, מציג עמדה מיתממת ומשליך את האחריות לבחירתו להחזיק בנשק על חבריו ועל מצבו הבריאותי ללא נטילת אחריות אישית. לפיכך שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד בינוני ונמנע מהמלצה שיקומית בעניינו של המשיב.

גזר הדין

4. לאחר ששקל את חומרת העבירה והפגיעה בערכים המוגנים, לצד מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, קבע בית משפט קמא כי מתחם העונש ההולם נע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

5. לעניין קביעת עונשו של המשיב בתוך המתחם, שקל בית משפט קמא את הודאת המשיב, את עברו הפלילי הנקי וכן את היותו נתון במעצר במשך 41 ימים. כמו כן, נשקלו נסיבותיו האישיות של המשיב העולות מתסקיר שירות המבחן ומהמסמכים הרפואיים. בד בבד שקל בית משפט קמא את התרשמות שירות המבחן, לפיה המשיב לא הפנים את חומרת מעשיו ואת הפסול שבהם כמו גם את הערכת שירות המבחן כי קים סיכון בינוני להישנות עבירות מצדו של המשיב. לאחר שקלול מכלול הטעמים הנ"ל הגיע בית משפט קמא לכלל מסקנה כי יש לגזור את עונשו של המשיב בתחתית מתחם העונש ההולם והשית על המשיב את העונשים הנזכרים בסעיף 1 לעיל.

נימוקי הודעת הערעור

6. בנימוקי הערעור מפנה המערער לנסיבות ביצוע העבירה ותוך כך טוענת כי העונש שהשית בית משפט קמא על המשיב חורג לקולה באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנהוגה, וכן אינו הולם את חומרת המעשים ואת מגמת ההחמרה בענישה בעבירות נשק, כפי שהתווה אך לאחרונה המחוקק וכפי שמתווה פסיקת בתי המשפט. עוד נטען כי המתחם שנקבע אף אינו עולה בקנה אחד עם הפסיקה עליה התבסס בית משפט קמא בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם. המערער מוסיפה וטוענת כי נוכח האירועים הביטחוניים והפליליים הפוקדים את מדינתנו לא יתכן מסר של ענישה מקלה בגין החזקת נשק בלתי חוקי.

7. טוענת עוד המערער כי שגה בית משפט קמא עת קבע את עונשו של המשיב בתחתית המתחם שנקבע על ידו וכלל לא נתן ביטוי לאמור בתסקיר שירות המבחן, אשר לא המליץ על חלופת ענישה או שיקום והעריך כי הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד- בינוני וברף חומרה בינוני. המערער מציינת כי מהתסקיר גם עולה עמדה מיתממת של המשיב המשליך את האחריות לבחירתו להחזיק בנשק על חבריו ועל מצבו הבריאותי ומביע צער שלא מתוך הכרה בפסול הטמון במעשיו.

8. בסיכומי של דבר, מבקשת המערערת לקבוע מתחם עונש הולם בהינתן חומרת העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת ולהחמיר בעונשו של המשיב באופן שיוטל עליו מאסר בפועל ממושך מאחורי סורג ובריא, תוך הותרת יתר רכיבי הענישה על כנם.

טיעוני ב"כ הצדדים בדיון

9. בדיון לפנינו חזרה ב"כ המערערת על נימוקי הודעת הערעור תוך שהפנתה לפסיקה להמחשת עמדתה לעונש. נטען כי על אף שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, הרי שישנה חשיבות רבה למסר חוזר ונשנה בדבר הצורך בהחמרת הענישה בעבירות נשק.

10. ב"כ המשיב ביקשה להותיר את גזר הדין על כנו, תוך שטענה כי לא נפל פגם בגזר דינו של בית משפט קמא וכי הוא נומק כדבעי, תוך שנשקלו כל הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לצורך קביעת מתחם העונש ההולם וכן נלקחו בחשבון נסיבותיו האישיות של המשיב ויתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לצורך קביעת העונש במסגרת המתחם. הוטעם כי המשיב היה בגיר צעיר כבן 20 במועד ביצוע העבירה וכי נסיבותיו האישיות קשות, כפי שמצטייר ממקרא תסקיר שירות המבחן. ב"כ המשיב הוסיפה וטענה כי המשיב נמצא בעיצומו של הליך שיקום, וכי שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריא לתקופה ממושכת תסב לו נזק רב מה גם שכבר עתה הוא חווה קשיים בבית הסוהר. נטען כי אין מדובר בעבריו וכי בתקופת מעצר הבית התנתק המשיב מהחברה השולית שסבבה אותו והחל לעבוד במתחם הצימרים שבבעלות המשפחה.

11. עוד נטען כי תיקון 140 (הוראת שעה) לחוק העונשין, הקובע בגין עבירות נשק עונש מינימום של רבע מהעונש המרבי, מאוחר לביצוע העבירה, כך שאין להחילו במקרה דנן על המשיב. להמחשת עמדתה לעונש הפנתה ב"כ המשיב לפסיקה תוך שטענה כי בעבירה שבפנינו מנעד הענישה רחב בהתאם לכל מקרה ונסיבותיו. בסיכומי של דבר, ביקשה ב"כ המשיב לדחות את הערעור ולהותיר את גזר הדין על כנו.

דין והכרעה

12. אקדים אחרית לראשית ואציין כי, לדידי, דינו של הערעור בתיק זה להתקבל, וזאת מן הנימוקים שיובאו ויפורטו בהמשך.

13. "עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחונן, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד" (ע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (25.6.2013)). בית המשפט העליון עמד, לא אחת, על חומרתן הרבה של עבירות הנשק למיניהן, על פוטנציאל הסיכון הרב הטמון במכלול עבירות הנשק, לרבות העבירה של החזקת נשק שלא כדין, ועל התוצאות הקשות והרורות-הגורל שעלולות

להיגרם מביצוע עבירות בנשק.

14. וכך נקבע לעניין העבירה של החזקת נשק שלא כדין בע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח (5.11.2019):

"התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית והגורם בלעדיו אינן (causa sine qua non) ' למגוון רחב של עבירות, החל בעבירות איומים ושווד מזוין, המשך בעבירות גרימת חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה. לעתים קרובות הנשק הבלתי חוקי נרכש מלכתחילה למטרות עבירה, ואף אם הנשק נרכש למטרות 'הגנה עצמית', הזמנות של הנשק מעודדות את השימוש בו לביצוע עבירות שונות ולהחרפת תוצאותיהן. על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ 'לשים יד' על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק [...] ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת 'ייבוש הביצה' המשמשת ערש לגידולן של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הרתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנשק כזה שימוש בביצוע עבירות אלימות לסוגיהן".

15. בעת האחרונה בית המשפט העליון נתן דעתו בע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה (14/4/22) (להלן: עניין קדורה) לסיכון הטמון בעבירות המבוצעות בנשק, תוך שציין כי הזמנות של החזקת נשק בידי מי שאינו מורשה לכך, בלתי נסבלת ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות, וכי על כך יעידו המקרים הרבים במגזר הערבי בתקופה האחרונה, כאשר אזרחים תמימים נפגעים ואף מוצאים את מותם כתוצאה משימוש בנשק. נקבע עוד בעניין קדורה כי "מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרי עבר פלילי" וכן כי "ענייננו ב"מכת מדינה" שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים...". אבהיר כי בעניין קדורה הוחמר עונשו של נאשם שהורשע בעבירה שעניינה החזקת אקדח, מחסנית עם כדורים ורימון הולם, מעונש של 10 חודשי מאסר בפועל לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל.

16. תיקון 140 (הוראת שעה) לחוק העונשין אמנם אינו חל בענייננו, אולם מן הראוי להביאו כדי להמחיש גם את עמדת המחוקק לעניין חומרת עבירות הנשק והצורך להחמיר בענישה בגינן. ולהלן קביעת המחוקק בתיקון הנ"ל: הורשע אדם בעבירה לפי סעיף קטן (א) רישה, (ב) רישה, (ב2) או (ב3) רישה, **לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה**, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו; עונש מאסר לפי סעיף קטן זה לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי (ההדגשה שלי-ר.ב.).

17. ומהתם להכא: במקרה דנן עסקינן בעבירה של החזקת נשק מסוג תת מקלע מאולתר דמוי "קרלו" יחד עם שתי מחסניות ו-44 כדורים. עסקינן בנשק בעל פוטנציאל רב של מסוכנות מה גם שהמשיב החזיקו לצד מחסניות וכמות גדולה של כדורים, דבר המוסיף נופך של חומרה להתנהלותו ולנסיבות ביצוע העבירה.

18. לכל אלו יש להוסיף, לחובת המשיב, את התרשמות שרות המבחן בתסקירו הנ"ל מיום 8/3/22. ודוק: שרות

המבחן התרשם כי המשיב מציג עמדה מיתממת ומשליך את האחריות לבחירתו להחזיק נשק על חבריו ועל מצבו הבריאותי מבלי לקחת אחריות על בחירותיו. שרות המבחן העריך, כאמור, את רמת מסוכנותו של המשיב לביצוע עבירות דומות בעתיד כבינונית.

19. אינני מתעלמת מעברו הנקי של המשיב, מגילו הצעיר, מהודאתו בעובדות כתב האישום ומנסיבותיו האישיות כפי שתוארו בתסקיר ומפי באת כוחו. דא עקא, שאין בכל אלו כדי להצדיק הטלת עונש מקל של 10 חודשים בלבד, וזאת בהינתן חומרת העבירה ונסיבותיה והצורך להשית ענישה מחמירה בעבירות נשק, למען יראו וייראו ולמען הפחתת התופעה הקשה של עבירות אלו, תופעה שהפכה ל"מכת מדינה" שהתגברה מאוד לאחרונה.

20. בסיכומי של דבר, אציע לחברי לקבל את הערעור בתיק זה ולהחמיר בעונשו של המשיב החורג באופן ניכר לקולה ממדיניות הענישה הנהוגה והראויה, באופן שיושת עליו עונש של 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. יתר רכיבי הענישה יישארו על כנם.

ר. בש, שופטת

השופט אברהם אליקים, סגן נשיא [אב"ד]:

אני מסכים, בהתחשב בעובדה כי במקרים בהם מתקבל ערעור המדינה על קולת העונש ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם המשיב, אחרת העונש היה צריך להיות חמור יותר.

**א. אליקים, שופט
סגן הנשיא
[אב"ד]**

השופטת תמר נאות פרי:

אני מסכימה.

י

ת. נאות-פרי, שופטת

הוחלט פה אחד להחמיר בעונשו של המשיב, כך שחלף עונש המאסר בפועל של 10 חודשים הוא יישא בעונש של מאסר בפועל של 18 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 9/11/20 עד ליום 20/12/20.

יתר מרכיבי גזר הדין יישארו ללא שינוי.

ניתן היום, ח' תשרי תשפ"ג, 03 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים.

ר. בש, שופטת

ת. נאות-פרי,
שופטת

א. אליקים, שופט
סגן הנשיא
[אב"ד]